

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 221 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 5 DE NOVEMBRE DE 1912 ***

DELS JARDINS DEL PARADÍS

TOTS SANTS

Que n'es de bella la prada de la Santetat guarnida de mil flors! Que hermoses les valls hon exquisidament se desclouen floretes de virtut assoleyades pel bon Jesús y regades per mà de la Verge Pura. De mil colors y ab mil colors, no n'hi han dues ben iguales. Cada una dona son perfúm propi que desvetla en la nostra ànima una particular impressió. Son flors aquexes, mitj divines, mitj humanes; no's pot dir ben bé lur nom concretament, ni la flayre, ni'l color. Foren plantades en la terra, mes han desclosa sa eterna florida en els jardins del Paradís.

Unes son semblants al girassol, de cara al sol girades sempre, y fins després de post, donen de la llum rebuda y abeurada durant el dia. Son els *Doctors* els *Sants Pares de la Iglesia*, els mestres de la Fe Santa.

Altres son com roses d'escarlata, regades ab sang viva, ab perfúm que dona enardiment y joia. Son els *Màrtirs* qui moriren per la Fé ensenyada.

N'hi han de branques, com lliri purísim, ab flayre d'encens, amagades de profanes mirades. Son les *Verges castes*.

N'hi han de branques y rosades, mitj de lliri, mitj de rosa, les més exquisides del prat de la puresa, regades ab l'aigua cristallina de la Vall de l'Amor; la mirada no gosa fixarshi per un respecte sagrat que desperten; s'han de mirar a ulls clucs, ab l'ànima sola que no's cansa de contemplarles; fins per por d'entel·larles, l'halè's detura. Son les *Verges y Màrtirs*, les santes de doble corona: *Santa Agnès*, la nina mimada dels romans; *Santa Eularia*, la nostra.

Unes, com formades per una boyrina d'encens, irisades, transparentes, de perfum suavíssim. Son flors d'ignoscència, avans que descloses, trasplantades al Paradís, en la persecució d'Herodes

y altres tirans.

Altres, d'aspecte més montanyenc, de colors no tan vius, ab olor de romani y firagola, crescudes y arrelades allà hont petjada humana may s'hi es marcada. Son els *penitents del desert*, els *cenobites*.

També n'hi han ùnes de color blau de cel sereníssim, perfumades de flor de taronger, humitejades de la mar salada, com arribades de llunyanes y desconegudes platjes. Son els *moderns Apostols de les Indies*.

Altres n'hi han que porten un bell seguici d'altres floretes que les volten fentli la cort y com coronantles de gloria, per haver crescut a llur ombra protectora. Son els *Sants Fundadors* ab els *Sants de llurs Ordres*.

En fi, n'hi ha un estol tan hermosíssim y variat en perfums y colors com variades son les vides y gestes dels *Sants confessors*. Desde'l rey que aguanta ceptre, fins al captayre que allarga la mà demanant almoyna; y desde'l sant que ha consumides ses forces y sa vida sencera en la predicació, en els ministeris sagrats y en els hospitals, fins el que ha esverçada la salut en penitencies y oracions en la solitud d'un claustre ombrívol s'hi troben infinites variants, si l'una bella, l'altra més.

Pera gloria seva y profit nostre, el bon Deu no'ns ha amagat aquest deliciós Paradís. Axi nosaltres podem flayrar y contemplar cada dia la floreta que'ns sembli més bella y profitosa. Y será molt, que fentho ab constancia cristiana, no deixin en nosaltres algún rastre de son cèlic perfúm. Per ventura no havem d'esser nosaltres també, un dia o altre, una floreta del Paradís?

EUDALT SERRA, *Pure*.

HISTORIA DEL REY EN JAUME CONQUERIDOR DE MALLORCA

—Glosada per B. Ferrà)

III.

SITI Y ENTRADA VICTORIOSA DINS CIUTAT.

(Continuació)

Devant ses portes
Construint Torres molt fortes
amb troncs y justes;
y prenguent mides ben justes
per obrir mines
que s'omplien de faxines,
calantles foc
per un y altre lloc;
y coma cucs
devall terra, als moros bucs
s'acabdellaven

y, a mossegades lluitaven;
mentres penúries
passava'l comte d'Ampúries
y, amb grans trabucs,
combatia llansant trucs
coma llambordes;
y cavant sempre a les sordes
baix de murades
que caien esportellades
a dins els fossos,
crivellades, fetes trossos;
y, mes gruixades
eren, altra pic, alsades
molt més enrera;
defentsanse amb més verera
de nit y dia.....

Fins que aquella moreria,
desesperada,
posá sobre sa murada,
despullats, vius
y encreuats, tots els catius.

¡Oh grans genetes!
que rebessin les satjetes
dels cristians
sitiadors, los seus jermans,
qui s'enfuriren
y ardorosos investiren
més braus y vius,
sens ferir cap dels catius

ab ses ballestes;
pues ells alsaven ses testes
cridant: Tirau!
¡morint, al cèl nos entrau!.....

Tal espectacle
a tots va semblá miracle.

Y, els sarrahins
s'acovardaren, ¡mesquins!
mentres clamava Don Jaume:
«Santa María! ajudaume!»
y an els qui anaven sorrers;
«Vergonya! a-lors, cavalliers!

El còs sagrat
que avuy haveu combregat,
vos don coratje!»

Y, entre el sanguinós carnatje
y marrüell,
fibblant pedres de fonell
y cops de masses
sobre'l cer de les corasses,
y coltellades,
y dardells a nuvolades;
les mores velles,
desde'ls porxos, amb grans pelles,
tiraven pega
ben bullenta, que bofega,
y fems podrits

y cals viva als més ardots
que amb ses escales,
pujaven fins alt les sales
de los serralls;
y moros baix dels cavalls
qui trepitjaven
als qui encara flestomaven....

Un tal esglay
no s'era sentit ja may:
Brams y renegs
dels vensuts y trists gemegs
entre flamades
de cases incendiades
y corregudes
de mares eymes perdudes....

Un cavallé,
d'improvis, aparagué
vestit de blanc;
obrint al Rey un pas franc,
qui, espasa núa,
qual llamps als moros s'afüa,
doblant el zel
dels capdills com Fra Miquel,
y se va creure
al meteix San Jordi veure
lluítá en s'ajuda.

La batalla s' fé més ruda,
y esperonats
tots els cavalls escapats
palau endins,
sens dar conté als sarrahins

qui's returcien
dins la sanc que ja bevien:
mentre'ls penons
s'alsaven dalt torreõns;
y, mores joves
desde'l fons de ses alcoves,
treven ses joyes
oferintles a monjoyes
als cristians
que havia tractat com cans
la vil Morisme.

¡Si'n fè d'actes d'heroisme,
s'host cristiana,
contra la gent mussulmana!
De tal manera
que la Porta d'entrada era,
mitj embossada
p'els morts, una rierada
de sanc calenta....

¡Victoria! clamant contenta,
p'el Rey En Jaume
qui havia haguda la paume
de la fortuna
y afollat la mitja lluna.
(Seguirá).

LA TERRA DEL HOSTATGE.

(Anècdota)

Mentres que molts de pobles van perdent les tradicions; velles costums arruxades per la feresta tramontanada d'idees modernes que sols tenen la virtut de dur al cor la fredor; al cervell el dupte, Mallorca ab dret seny els-e estoja encare religiosament ab tota la seua foristina frescor, com a ècos llunyans d'una vida patriarcal, tota plena d'encant, que ja finí. El sentiment humanitari tan caracteristic de la nostra terra, i que tant ecsalsa el seu nom a n'els ulls dels estranys, el de donar hostatge a qualsevol desconegut que toqui a les portes de les cases de la nostra montanya ab la ferma confiança de trobar-hi plaent acullida.

A propòsit d'axò, vat-assi aquexa anecdota que fa temps vaitx llegir dalt una revista farestera que per esser molt antiga, reproduiré planament ab la benvolensa dels lectors de «Ca-nostre» ja be per fer referencia a Mallorca, ja be per tractar-se d'un personatje foraster molt conegut, p'el seu amor a la Roqueta. Poc temps després de la seua arribada a la nostra illa, esperonetjat p'el jovenivol desitx de trescar-la, resolué un dia fer una pujada a n'el Puig Major d'En Torrella, per axò partí de Soller, colcant demunt una mula ensellada ab la companyia d'un guia expert. Fos per lo que fos, lo cert es que perderen bona part de temps p'el camí de tal modo que era ben entrada de fosca ¡encare es trobaven a mitjan camí.—Senyor, digué el guia a son desconegut company de viatge, el camí es dolent, i com mes anirà més e-hu será enca-

re... ¡sobre tot la nit ja mos es demunt!... Si vol passar envant, jo per axò no'l dexaré, pero no'n responc si mos estimbam dins algun negre precipici. Tot era soledat a l'entorn i un vent fret capvespral bufava de tant en quant.

El foraster turista no responia, p'rduda la mirada. Una claror viva brilla furtivament dins la foscor de la nit.

—Aquexa claror es la d'una casa pobre de poció, la derrera d'aquexes enconrades, anem-hi, idò!—

E-hi anaven tot seguit arribant-hi al cap de mitja hora i tocant a la porta sorti l'amo, veyet ple de simpatia, tot fent bona escomesa a n'els viatgers i cridant a la criada li comana, a cau d'orella, que vagi a n'el galliner i que agafi una gallina, la millor, per fer un bon sopar. Mentres tant asseguts els hostes estranys a l'entorn del loc parlen de la pluja, dels tarongers de Soller, de la cullita del any i quant n'hagueren parlat llarc temps l'amo despenja de la paret un gros rosari de llágrimas de canya prima i ab veu solemne i acompasada comensa a pasar el rosari ab el senyor foraster. El reso durá llarc temps interrogant a la criada per tres vegades si tenia llest el sopá, a lo que responia negativament, fins que al cap i la fi perduda la paciència s'execa i du a la taula la gallina mitja cuyta encare i tota presa d'un tast de fum. Unes bones sopes mallorquines i olives negres foren suficients per dexar assassiats els dos hostes, qui l'ondemá abans d'aua, repreneueren el camí, el foraster d'aspecte noble i ardit ab el guia colrat del sol cap a n'el Puig Major. Poc temps després conegué l'amo la ditxa que havia tenguda i tot confús s'en aná a Miramar per justificar-se:

¡Ah. Senyor, si e-hu hagués pogut sabrer!... me perdoni! A lo que respongué'l jove noble i ardit—¿Que porieu haver fet mes de lo que fereu? estic encantat de la vostra plaent acullida i del bon hostatge que Deu llargament vos pagui!...

Efectivament era ben justificada la confusió del amo: aquell jove noble i ardit era l'Altesa Imperial, Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria.

A. PONS.

Escapulons

Noces de Platá.—Les ha celebrades l'important periòdic *La Almudayna*, dia 31 de Octubre, per cumplirse el 25 aniversari de la seua fundació.

Ab tal motiu ha publicat un número extraordinari de 16 planes, il·lustrat en estampes dels seus fundadors y propietaris y dels principals directores que ha tengut.

Publica, també, el personal de Redacció y de la casa Amengual y Muntaner y una llarga filera de col·laboradors que avaloren les columnes del número ab ses firmes.

En fetxa tant memorable, introduex el benemérit confrarà moltes millores d'informació y amplitut.

Felicitám els fundadors que han tenguda

la satisfacció de veure ses Noces de Plata del seu periòdic y a l'actual Redacció per l'entusiasme en que trebayen pel seu millorament.

Malalt gravíssim.—El Sr. Vicari de Búger, Mossen Gabriel Andreu, de resulta d'una cayguda que doná la setmana passada, se rompé una cama y está gravíssim y a l'hora que escrivim mos diuen que está moridor.

De veres sentim la desgracia del bon sacerdot.

A nostros Lectors.—A causa de la festa de tots Sants no tenguereim temps la setmana passada de confeccionar el present número: cosa que casi no mos sabé greu per porer donar conta de nostra derrera fira.

Esperam que nostros lectors mos dispensarán aquesta variació.

—D. Joan Montaner mos manifesta haver rebut un estens assolit de robes de Senyora y Cavaller per la vinenta temporada hivernal y que espera veurerse favorit per la visita dels seus parroquians, allá a la ciutat de Palma.

—En virtut de les reformes que se fan a la Fàbrica de Gas y d'instalarshi maquinaria per electricitat, la Junta ha suprimida la plassa que ocupava D. Miquel Burón, Director tècnic de dita Fàbrica.

Ab tal motiu el Sr. Burón está de partida d'aquesta Ciutat, y mos encarrega que per medi de nostro setmanari fassem públic que s'en va ben agrait y satisfet de les atencions de qu'es estat objecte durant la seua estada entre noltros, y al metex temps que dispensin si no ha sabut correspondre a les mostres de simpatia y hospitalitat dels bons inquirers, els quals saluda y despedex coralment desde aquestes columnes.

PUBLICACIONS REBUDES

De Roma mos han enviat el primer número de un bolletí que du per títol: *XVI Cenario della Pace della Chiesa*, y té per objecte contribuir en tot el món al foment de les festes Constantinianes, baix la direcció del Consey Superior de les matexes, anomenat pel Papa.

Se dona conta a n-aquex *Bolleti* dels primers trebays d'organissació, y de la constitució de distins comités o Juntas subalternes en diferentes diòcesis de tot el món catòlic.

Gustosos acceptam el camvi y traduirem per nostro setmanari lo que més interesi per la celebració de dites festes en nostra Patria.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

Desitjant establir en *Ca-Nostra* la costum que tenen alguns periòdics, per la commemoració dels feels difunts, de donar conta dels difunts quines esqueles mortuories han aparagut en ses columnes durant l'any, a continuació insertam els noms de nostros amics que han passat a l'altra vida durant el quinqueni que hi ha que surt nostro setmanari, resant

per ells una oració fervorosa:

1908—D. Jeroni Massanet; D. Antoni Serra, Procurador; Sor Jeroni Ramis, del convent de Recolectes; D.ª Josepha Fornés; Mossen Pere J. Ferrer (Pinet); Sor Maria de la concepció Burdills del convent de Recolectes; D. Antoni Ramis Campaner; D.ª Antonia Real, D.ª Juan'Ayna Jaume; D.ª Maria Quetglas (Caponet) Sor Maria de la Trinidad, de clausura; D.ª Magdalena Real; Sor Adelayda Mesquida de la Caridad; D.ª Antonia Quetglas; D.ª Maria Maymó Muntaner; Sor Maria A. Gelabert del convent de Santa Magdalena y Mossen Rafael Ramis.

1909—D.ª Catalina Prats Palliser; D. Francesc Florit, coronell retirat; D. Joan Llobera, Procurador; D. Joseph Castellá; Mossen Antoni Coll (Barona); D.ª Catalina Moragues; D. Joan Amer, Metje; D.ª Paula Coll, de Petra; D. Victoriá Gonzalez, Capitá; D. Pere Bennasar, Procurador; D.ª Getrudis Coli Pujol; D.ª Magdalena Llompert y El P. Lloaxim Rosselló Ferrá.

1910—D.ª Juan'Ayna Coll, (de s'hostolet) D. Pere Ferrer Madariaga (Fill), D.ª Maria Fuster (de ca s'Estrella); Mossen Bartomeu Gelabert; Sor Teresa Umbert Superiora de la Caridad; D. Joseph Amengual Rosselló; D. Bartomeu Bestart; D. Mateu Bennasar, D.ª Magdalena Beltrán Cánoves; D.ª Francisca Coll; D. Gabriel Pujol; (Cas catalá), D. Pere Joseph Ferrer, Procurador.

1911—D. Sebastiá Pujol; Sor Justina Llinás, de la Caridad; D. Lloaxim Gonzalez; D.ª Maria Roca Riutort (de Ribas), D.ª Francisca Amer (nina), D. Joan Beltran; Sor Clara d'Assis de la Misericordia; D.ª Maria A. Fiol Rullan; D. Pere Font (de Ququlux) Sor Feliciano de la Misericordia; Sor Maria del Cor de Jesús del convent de Recolectes; D.ª Teresa Vellori (caixesquet), Mossen Mateu, Más Capellá Castrense; Lo Ilm. Sr. D. Antoni Massanet Bisbe de Segosbe.

1912—D.ª Margalida Aguiló; D. Antoni Aguiló; D. Juan Beltrán; D. Pau Morey; D.ª Teresa Fiol; D.ª Margalida Bennassar (de can Vich); Lo Exm. Sr. D. Joan Sureda, Marques de Vivot; D.ª Maria A. Font dels Oiors; D. Guillerme Tortella; D.ª Maria Ayna Torrens; D. Antoni Font; D. Salvador Coll; Sor Jeroni Mulet de la Misericordia; Sor Magdalena de Pacis Ferrer del convent de Recolectes.

Cronicó d'Inca

Octubre de 1912.

Dia 27,—Favorida per un dia espléndit se celebra la segona fira. La afluenca de gent va esser molta, si be decantá algun contingent la gran parada de bissetetes que se feren a Palma, entre un Felanitxer y un solleric, aon se jugaren postes fabuloses que guanyaren els partidaris del de Sóller.

El mercat estava ple de bestia porcu y mulá, sobre tot d'aquest darrer n'havia una gran plassada.

Els porcs se pagaven, preu tirat, de 12 a 12 ptes. y mitja l'arrova.

El bessó escuit, mascle, a 102 ptes, y mitja el quintá, ara s'ordinari a 101 ptes.

Figues seques sols s'en presentaren d'ordinaris pagantse de 9 a 10 ptes. quintá. De bones sols n'hi hagué una pesada que s'en aná a 20 ptes.

La Cortera de grans estava el tipo: se feya impossible trevessarhi; cosa que sutceex sovint,

No hi ha dupte qu'entre la conveniencia de fer noves plasses la més urgent es construir una cortera nova, molt gran, espayosa, com una llonjeta, ab unes bones báscules per pesar els grans, destarrantse la costum de comprar y vendre a la messura, y ab unes grosses pissarres, aont s'hi assanthi cada dia de mercat els preus que retgexen a les plasses foresteres y a la d'Inca.

Plasses d'abastos, si volem, en tenim; poques vegades veym que s'umplí la plassa del Mercat vey; ara la cortera es la fronta d'Inca, y es de dessitjar que les persones que s'interesen per l'engrandiment de la ciutat en lo primer que pensin sia en fer la cortera.

Y tornant a la fira: devem dir que'l blat anava de 18 a 19 ptes. la cortera, s'ordi a 11, la sivada a 10, y les faves a 18'50 ptes.

Les monjetes de confit a 21 real la barcella y els fasols a 26 idem. idem.

—Se diu que'ls pillets o cartaristes, de que parlárem a n-el número passat, robaren joyes a fadrines que's passetjaven per la fira.

A nostro amic y colaborador D. Antoni Amer, entrada de nit, li prengueren un centre y una canastreta de plata de dins son despaix, sens que s'haja pogut aclarir qui son els autors de tals polissonades.

Li fonc restituit el centre possantlo demunt el portal que sa casa té a n-el carré de Ferrillá, suposantse que tal restitució obeex a que l'objecte robat acusava sa procedencia.

Per aquests dies de gran truy, nostra primera autoritat local, hauria de demanar al Sr. Governador de la Provincia policies secretes per vegilar per tot arreu, puis si axò de les pillaries s'acentua un poc més, será en perjudici de nostro mercat, ja basta l'anomanada que tenim de qu'en Jordi Orrent té xibius

parats.

Dia 29.—En la Iglesia parroquial s'unixen ab la fermada matrimonial l'amic D. Francesc Beltrán Torrens, mestre nacional de Moscari y D.ª Francina Llompart y Beltrán.

Felicitám els nous desposats, tot desitjantlos abundancia de prosperidats dins la seua llar cristiana.

Dia 30.—En la capella del Cor de Jesús, de la Parroquia, se celebra el casament canònic de D. Andreu Bordoy Salom ab la Sta. D.ª Magdalena Sales y Ferrer, unió que beneex el tio del noviy Mossen Melsión Bordoy, constant suscriptor de Ca-nostra.

Honraren l'acte, servint de padrins per part de la noviya el Rnt. Sr. Rec-tor d'Inca, Mossen Bernadí Font y D. Juan Alzina, Diputat Provincial, y per part d'ell D. Antoni Esbert y un altre senyor quin nom sentim no recordar.

Desitjam que'ls amables enmeridats, com Sant Josep y María, gaudesquen llarga vida de felicitat y alegría verdadera.

Novembre de 1912.

Dia 1.—Se celebra la festivitat de Totsants a la Iglesia Parroquial, predicant, a l'ofici, Mossen Gabriel Comas sobre la Benaventuransa Eterna.

Al capvespre, després dels actes de chor, el Clero parroquial va en creu alçada a n-el cementeri; y en son oratori, el metex orador del matí, fa una sentida y patética plática sobre les ànimes del Purgatori, se canta un responso y se fa la novena d'ànimes.

Multitud de persones, vestides de rigorós do', recorrien els caminals per veure les làpides de les tombes que moltes estaven adornades en flors, coronas y llums. Es dels anys que hi hem vista més gent, a moments apenes se poria passar, sense que s'haja vist cap acció ni sentida cap parauleta desagradable dels curiosos.

Nostres iglesies també s'han vistes concorregudes de feels que adressaven oracions al Altíssim per l'etern descans dels antepassats, mentres a la Parroquia y Sant Francesc en el chor se resaven Matines y Laudes de difunts.

—S'inspector de comestibles, Sr. Canal, fa retirar, a dos carnisers, un porc que s'havía sacrificat pel consum públic, que tenia maganya.

En col·laboració d'aquesta noticia mos n'han donada un'altra que creym que no farà gens de gracia a n-els qui los agra-

da una tayada de porc fresc. Una familia aquex matex vespre ha sopat d'un frit de porc y no li ha conegut res de particular; pero en sa nit tots han tengut un còlic faest que cuydaven de morir-se, inclús una persona que menja a la casa.

No hem aclarit si aquest frit era del porc considerat perjudicial a la salut pública pel Veterinari municipal, o si era d'altres porcs; lo cert es que'l cas es grave y que a tots interessa que'ls animals que se posen a la venta pública sien nets y frescs; y per poc que tenguen d'estantissos o de maganyats sien fets retirar, no interesantse la política menuda per favorir els interessos particulars del carnisser o pexater.

—A una casa de camp del camí de Llubí, avuy dematinada s'han robat joyes d'or y els diners dels porcs que havien venut que sumaren 300 pessetes.

—Un dia d'aquests un ca d'un dependent del Municipi ha mossagat a un ninet del barber Joan Seguí (a) cotxé. Y les disposicions donades per que no se fan cumplir?

Dia 3.—La tercera fira d'Inca s'es vista molt animada per la gentada esterna qu'es venguda.

Totes nostres plasses vessaven per les moltes parades de mercaderies de tota classe que s'han presentades; pero molts se quexen del poc calax qu'han fet, degut sens dupte a que la gent va retgirada y no gosa a gastar ab aquest no ploure.

Ametlers de planter, qu'altres anys n'hi havia bones plassades, apenes s'han presentades, per preveure els venedors que no tendrien despatx a causa de la falta d'aygo que tenim.

A pesar d'axò s'han fetas moltes barrines de porcs grassos y blat, casi han fet net.

El bessó ha pujat un poc, se pagava a 103 pessetes el quintá, haventnhi algunes partides qu'han arribat a les 104 ptes,

Els preus de porcs, grans y figures seques han seguit a poca diferencia els metexos que apuntam de la segona fira.

—A la plassa de toros s'ha feta una uovillada, que mos diven que ha dit massa bé; ab un sant-y-amen son estats despatxats y n'hi ha que los agrada que vagen un poc malament per porer riure y fer renou cridant fins a treurerse es carcapós.

—A nit hi ha haguts espectacles a n-el Circol d'Obrers Catòlics, a n-el teatre del Centre y a la Constancia, vengentse per tot bastants concorreguts.

LLIBRERÍA Carré de la Murta, número 5.—Inca.

Dezeres Obras Rebutas

L'Affaire Naire Naundorff.—*Le Rapport de M. Boissy d'Anglas* sénateur commenté par Français Laurentie—1911.

La Question Louis XVII—Réponse a M. Frédéric Masson, de l'Académie Française et a quelques autres par Doissy d'Anglas ancien sénateur Suivie de la Troisième Edition du Rapport présenté au sénat, sur la pétition de Charles—Louis de Bourbon et du discours de M. Baissy d'Anglas au sénat, le 28 mars 1911.

Déspositions de MM. Ernest Daudet Fonlon de Vaulx (Henri Provins Otto Friedrich. —Pièces justificatives—Conclusion.

Arbol Místico cuyos doce frutos alimentan al alma y disponen para la divina unión compuesto por un Carmelita Descalzo.

Dant Alligriere—*La Vida Nova*—traducción (en catalá) y prefaci de Montaliu.

Mes del Sagrat Cor de Jesús per l'Exm. y Ilm. Dr. D. Joseph Torras y Bages Bisbe de Vich.

Devoto Novenario al glorioso San Antonio de Padua, que para mayor devoción al Santo y para utilidad de sus devotos, dió a Luz el Rdo. P. Fr. Francisco Daniel.

El Manuscrito Metódico—Colección de cartas, documentos mercantiles y oficiales autógrafo y trabajos literarios propios para ejercitar a los niños y niñas en la Lectura de manuscritos por D. Antonio Bori y Fortes, Profesor Normal y Director de una de las Escuelas Municipales de Barcelona—Bajo la censura del M. I. Sr. D. Dr. Miguel Saló, Pbro. y aprobación de la Autoridad Eclesiástica—Aprobado por Real Orden de 12 de Mayo 1894.

Curso completo de Enseñanza Primaria escrito con arreglo al metódico ciclico por M. Porcel Riera—Libros del alumno. Obras adecuadas para las Escuelas Graduadas y para las unitarias organizadas como Graduadas—Nuevas ediciones.

MANASTRALS DE FERRÉ

S'en necessita un que sabi fer feyna be per trebayá a una ferreria d'Inca. A n-aquesta Imprenta en donarà raó.